

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 15 januari 2018

11/2018

Lag om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på förfarandet vid betalning, återbetalning och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av andra skatter och avgifter, om så föreskrivs separat.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *skatt* de skatter, avgifter och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar, samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland antingen med stöd av ett avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*) eller med stöd av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011),

2) *skattskyldig* den som är skattskyldig vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § och den som är skyldig att betala skatt som avses i 1 §,

3) *skatteuppbörd* åtgärder i anslutning till uppbörd och återbetalning av skattemedel samt bokföring av skattemedel,

4) *indrivning av skatt* Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningssätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag,

5) *återbäring* skatt som betalas tillbaka till den skattskyldige, skatt eller förskott på skatt som överförts från en främmande stat till Finland samt räntor på dessa,

6) *användning av återbäring* att en återbäring används till betalning av skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar samt av andra myndigheters fordringar innan det belopp som ska betalas tillbaka betalas ut till den skattskyldige,

7) *betalningsordning* den ordning i vilken inbetalningar och återbäringar används till betalning av delar av en betalningsrat för en skatt,

8) *användningsordning* den ordning i vilken inbetalningar och återbäringar används till betalning av betalningsraterna för en skatt,

9) *förfallodag* den sista dag för betalning av en skatt som anges i beslutet om påförande av skatt eller som bestäms enligt lag eller förordning.

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

4 §

Skatter som ska uppbäras gemensamt

Av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer gemensamt som en enda skatt för skatteåret. Inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund uppbärs likaså gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §

Betalningsordning för skatt

En skatt betalas i följande ordning:

- 1) de dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten,
- 2) skattekapitalet,
- 3) nedsatt dröjsmålsränta,
- 4) skatteförhöjning.

Om bestämmelserna i någon annan lag som tillämpas på indrivning av en skatteskuld avviker från 1 mom., iaktas den lagen vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Om det belopp som ska drivas in betalas till Skatteförvaltningen eller om en återbäring används till betalning av det belopp som ska drivas in, tillämpas dock den betalningsordning som föreskrivs i 1 mom.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om betalningsordningen för skatt.

6 §

Allmän användningsordning för inbetalningar och återbäringar

Inbetalningar och återbäringar används till betalning av skatter enligt den dag skatterna preskriberas från den äldsta till den senaste. Till betalning av skatter som preskriberas samma dag används inbetalningar och återbäringar enligt förfallodag från den äldsta till den senaste. Förfallodagen för en för sent deklarerad skatt som betalas på eget initiativ anses då vara den dag då skattedeklarationen lämnats in. Om skatter förfaller till betalning samma dag, används inbetalningar och återbäringar till betalning av skatterna i följande ordning:

1) de skatter och avgifter som avses i 4 § samt förskott och andra belopp som debiterats med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen (1224/2004),

- 2) sådana förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och sådana andra skatter som betalas på eget initiativ som har flera skattetagare,
- 3) avgifter enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016),
- 4) fastighetsskatt,
- 5) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten,
- 6) försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,
- 7) återbärningar som ska återkrävas med stöd av 34 § i denna lag,
- 8) konjunkturdeposition,
- 9) Skatteförvaltningens andra fordringar.

Om ett flertal inbetalningar eller återbärningar är tillgängliga, används de i den ordning i vilken inbetalningarna har gjorts eller återbärningarna har blivit tillgängliga för betalning av skatt. Om en inbetalning har gjorts samma dag som en återbärning, på det sätt som avses i 24 § 1 mom., skulle vara tillgänglig för betalning av skatt, används inbetalningen först.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om den allmänna användningsordningen för inbetalningar och återbärningar.

7 §

Vissa skatter som ska behandlas gemensamt

Skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande behandlas vid skatteuppbörd som ett enda skatteslag på det sätt som föreskrivs i denna lag, med undantag av

- 1) förskottsbetalning enligt 23 § i lagen om förskottsuppbörd,
- 2) källskatt som påförs räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
- 3) sådan återbärning av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt sådana skatter och avgifter på inkomster enligt 3 kap. i den lagen som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,
- 4) mervärdesskatt på vilken tillämpas en särskild ordning enligt 12 a kap. i mervärdesskattelagen,
- 5) sådan återbetalning av slutlig löneskatt som avses 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

8 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs samt återbärningar och andra prestationer betalas via Skatteförvaltningens konton för detta ändamål i statens betalningsrörelsebanker.

9 §

Överföringstidpunkt för skattemedel

Statens betalningsrörelsebanker överför skattemedel som tagits emot under dagen till Skatteförvaltningens konto i enlighet med vad som överenskommits i avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginstitut överför dagligen skattemedel som tagits emot under dagen till Skatteförvaltningens konto den första vardag efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten. Om penninginstitutet inte är öppet för all-

11/2018

mänheten på betalningsdagen, ska medlen överföras senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten.

10 §

Bokföring av skattemedel

Skatteförvaltningen för bok över skattemedel vilken ska innehålla uppgifter om de skatter som har influtit och betalats tillbaka samt om andra betalningar. Av bokföringen av skattemedel ska framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

2 kap.

Betalning av skatt

11 §

Betalningsställen samt uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen

Skatterna betalas till ett penninginstitut. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Bestämmelser om vilka betalningsställen som tar emot inbetalningar utan att ta ut några kostnader av betalaren utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I samband med betalningen ska sådana uppgifter lämnas som behövs för att specificera betalningen. Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

Bestämmelser om betalning av skatter till utskökningsmyndigheten utfärdas separat.

12 §

Förfallodag för skatt

Skatt ska betalas senast på den förfallodag som angetts i beslutet om påförande av skatt.

Bestämmelser om förfallodagen för i 7 § avsedda skatter som betalas på eget initiativ finns i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Andra skatter som betalas på eget initiativ än de skatter som avses i 7 § ska betalas senast på den förfallodag som föreskrivs i lag eller förordning.

13 §

Betalningsdag för skatt

Skatten anses vara betald till Skatteförvaltningen den dag då

- 1) betalningen har debiterats betalarens konto, eller
- 2) betalningen har skett kontant till ett penninginstitut eller ett betalningsställe för skatter om vilket det föreskrivs separat.

Om någon uppgift om betalnings- eller debiteringsdag inte har förmedlats med betalningen, anses skatten vara betald den dag då betalningen har bokförts på Skatteförvaltningens konto.

11/2018

14 §

Dröjsmålspåföljder

På skatt som betalas efter förfallodagen ska det betalas dröjsmålsränta. Bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

15 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Bestämmelser om uppbörds- och betalningstiderna eller om förfallodagarna för skatter samt om antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid betalning.

3 kap.

Riktande och användning av inbetalningar

16 §

Riktande av inbetalningar

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av en skattskyldigs alla skatter (*allmän inbetalning*). Inbetalningen används till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med 6 §.

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av skatter av ett skatteslag (*skatteslagsinbetalning*).

Om betalaren riktar en inbetalning till betalning av skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av dessa skatter i enlighet med 6 §. Inbetalningen används dock till betalning av skatter som avses i 7 § tidigast på den förfallodag som avses i 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om betalaren riktar en inbetalning till betalning av ett annat skatteslag än skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av förfallna och icke förfallna skattefordringar inom skatteslaget i fråga enligt förfallodag från den äldsta till den senaste och i övrigt i enlighet med 6 §. Skatter som avses i 4 § samt förskott och andra belopp som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd eller sjukförsäkringslagen samt tonnageskatt betraktas som ett enda skatteslag när en inbetalning riktas enligt skatteslag.

Om det inte finns obetalda skatter som en inbetalning enligt 3 eller 4 mom. riktas till, ska inbetalningen användas till betalning av andra förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med 6 §.

Om en inbetalning har riktats till betalning av skatter som avses i 7 §, används inbetalningen till betalning av andra skatter tidigast den sista dagen i den kalendermånad under vilken inbetalningen har gjorts. Om inbetalningen betalas tillbaka tidigare, betalas den dock tillbaka i enlighet med 5 kap.

Om en inbetalning har riktats till betalning av överlåtelseskatt, ska inbetalningen inte användas till betalning av andra skatter innan inbetalningen betalas tillbaka. Inbetalningen ska betalas tillbaka i enlighet med 5 kap.

Avvikelse från användningsordningen för en inbetalning som avses i 2 mom. kan göras på grund av att den skattskyldige framställt en motiverad begäran.

11/2018

17 §

Särskilt riktande av inbetalningar

Betalaren får rikta en inbetalning till betalning av fordringar som Skatteförvaltningen specificerat. Inbetalningen används till betalning av dessa skatter i enlighet med 6 §.

Om det inte finns obetalda specificerade fordringar som avses i 1 mom., används inbetalningen med iakttagande av 6 §.

18 §

Avvikelse från användningsordningen för inbetalningar

Skatteförvaltningen kan med avvikelse från 16 § i sista hand använda en inbetalning till betalning av fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningssväg, samt i andra motsvarande situationer där det med betalaren har avtalats om avvikelse från användningsordningen eller där inbetalningen i strid med betalarens intresse skulle användas till betalning av en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

Skatteförvaltningen kan använda en inbetalning i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige ansvarar för.

En inbetalning används inte utan den skattskyldiges begäran till betalning av en sådan skatt eller en del av en sådan skatt beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten har avbrutits.

19 §

Oriktade eller oidentifierade inbetalningar

En inbetalning som inte har riktats i enlighet med 16 eller 17 § används till betalning av betalarens skatter med iakttagande av 6 §.

En inbetalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat användas till betalning av skatt eller betalas tillbaka till betalaren intäktsförs till staten. Om behövliga uppgifter fås efter intäktsföringen, används inbetalningen till betalning av skatter i enlighet med identifieringsuppgifterna eller betalas tillbaka till betalaren.

20 §

Återbetalning av obefogade inbetalningar

Skatteförvaltningen betalar på yrkande av den skattskyldige tillbaka ett belopp som har betalats in, om det har betalats av misstag eller utan grund. Om yrkandet på återbetalning av inbetalningen inte godkänns, meddelar Skatteförvaltningen ett beslut i ärendet. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ betala tillbaka ett belopp som har betalats in utan grund efter att vid behov ha gett den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning.

På det belopp som ska betalas tillbaka tillämpas bestämmelserna om återbetalning i 28 § och 32 § 1 mom.

21 §

Närmare föreskrifter om användning av inbetalningar

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för inbetalningar, om avvikelse från användningsordningen och om det förfarande som ska iaktas vid användning av inbetalningar.

11/2018

4 kap.

Användning och kvarhållande av återbäringar

22 §

Användning av återbärning till betalning av Skatteförvaltningens fordringar

Skatteförvaltningen använder återbäringar till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter eller Skatteförvaltningens andra fordringar.

En återbärning kan även användas till betalning av skatter som den som får återbärning ansvarar för.

23 §

Användning av återbärning till betalning av någon annan myndighets fordringar

Om en återbärning inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar och den annars skulle betalas ut till den skattskyldige, kan den användas till betalning av andra förfallna och obetalda statliga skatter, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålspåföljder och uppskovsräntor på dem som mottagaren av återbärningen har, om myndigheten i fråga har begärt det av Skatteförvaltningen innan återbärningen betalas ut. En återbärning som uppkommit till följd av ett sådant beslut om befrielse från skatt som fattats med stöd av 8 kap. kan emellertid inte användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Om den betalningsskyldige ska få återbärning från en annan myndighet, kan återbärningen på motsvarande sätt på Skatteförvaltningens begäran användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar med tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

Om en återbärning inte används till betalning av finländska myndigheters fordringar, kan återbärningen användas till betalning av skatt som med stöd av ett handräckningsavtal eller den lag som nämns i 2 § 1 punkten är föremål för indrivning i Finland.

24 §

Tidpunkten för användning av återbärning

En återbärning är tillgänglig för betalning av förfallen skatt den dag då beslutet om att betala tillbaka skatt har fattats. En återbärning som baserar sig på korrigerings av ett fel vid skatteuppbördsförfarandet är tillgänglig den dag då korrigeringen har gjorts.

Med avvikelse från 1 mom. är återbäringar på skatter som avses i 7 § tillgängliga för betalning av förfallen skatt som följer:

1) sådan mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbärning, den dag då skattedeklarationen eller en rättelsedeklaration till den har lämnats in, dock tidigast på den allmänna förfallodagen i den månad som följer på skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbärning,

2) annan återbärning som baserar sig på en rättelsedeklaration än sådan som avses i 1 punkten, den dag då rättelsedeklarationen har lämnats in, dock tidigast på förfallodagen för skatten för skatteperioden,

3) återbärning som baserar sig på ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel eller återbärning som baserar sig på ändringssökande, den dag då beslutet fattas eller ändringsbeskattningen verkställs, dock tidigast på den förfallodag som angetts i det ursprungliga beslutet.

11/2018

25 §

Hinder för användning av återbäring

Återbäring används inte

- 1) till betalning av en preskriberad skuld,
- 2) utan den skattskyldiges begäran till betalning av en sådan skuld eller en del av en sådan skuld beträffande vilken verkställighet helt har förbjudits eller verkställigheten helt har avbrutits.

Till betalning av en fordran används inte

- 1) återbäring på skatt som har betalats av misstag,
- 2) återbäring när motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,
- 3) skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,
- 4) återbäring av försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring hindrar inte att återbäringen används till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

26 §

Användningsordning för återbäringar

Återbäringar används till betalning av den skattskyldiges förfallna skatter och Skatteförvaltningens andra fordringar i enlighet med 6 §.

Återbäring på skatt som avses i 7 § används i första hand till betalning av skatter som avses i 7 § med iakttagande av 6 §.

Skatteförvaltningen kan med avvikelser från 1 och 2 mom. i sista hand använda en återbäring till betalning av fordringar som är föremål för betalningsarrangemang eller indrivning i utsökningsväg, samt i andra motsvarande situationer där det med mottagaren av återbäringen har avtalats om avvikelser från användningsordningen eller där återbäringen i strid med mottagarens intresse skulle användas till betalning av en fordran som är föremål för indrivningsåtgärder.

Skatteförvaltningen kan använda en återbäring i första hand till betalning av den skattskyldiges egna skatter, och därefter till betalning av de skatter som den skattskyldige ansvarar för.

27 §

Meddelande om användning av återbäring

Uppgift om användning av återbäring antecknas i det sammandrag som avses i 70 §. Uppgiften antecknas i sammandraget för den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten, vars återbäring har använts till betalning av skatter.

Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan återbäringen används, om detta behövs av särskilda skäl.

Skatteförvaltningen korrigerar fel i användningen av återbäring i enlighet med 72 §.

28 §

Kvarhållande av återbäring

Om det inte finns obetalda skatter och en återbäring inte ska användas till betalning av andra fordringar, kan Skatteförvaltningen på den skattskyldiges begäran hålla kvar återbäringen för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser.

11/2018

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om begränsningar som gäller skattskyldiga och skatteslag, om tidsbegränsningar, om begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om förfarandet i övrigt i samband med kvarhållande av återbärningar.

29 §

Närmare föreskrifter om användning av återbäring

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användningsordningen för återbärningar, om avvikelser från användningsordningen och om det förfarande som ska iaktas vid användning av återbärningar.

5 kap.

Återbetalning

30 §

Utbetalning av belopp som ska betalas tillbaka

Skatteförvaltningen betalar utan dröjsmål ut det belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige efter det att rätten till återbäring har utretts, om inte återbäringen ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran.

Det belopp som ska betalas tillbaka betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige har uppgett. Om den skattskyldige för utbetalning av återbäring har uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter som banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen.

Av särskilda skäl kan det belopp som ska betalas tillbaka betalas ut på något annat sätt än på ett bankkonto.

Samfund och samfälliga förmåner samt andra skattskyldiga som har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskattelagen ska uppge sitt kontonummer på elektronisk väg. Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att kontonumret uppges i pappersform.

31 §

Försummelse av deklarationsskyldigheten som hinder för utbetalning av återbäring

Om den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet som baserar sig på en lag som avses i 1 § eller har lämnat en väsentligt bristfällig deklaring eller annan utredning, betalas det belopp som ska betalas tillbaka ut efter det att skattebeloppet har utretts. Skatteförvaltningen kan dock betala ut det belopp som ska betalas tillbaka eller en del av det innan skattebeloppet utreds, om bristen är obetydlig och det är sannolikt att återbäringen eller en del av den inte behövs till betalning av den skatt som är under utredning.

32 §

Begränsningar som gäller utbetalning av det belopp som ska betalas tillbaka

Skatteförvaltningen betalar ut de belopp som ska betalas tillbaka till den skattskyldige, om det sammanlagda beloppet av de återbärningar och inbetalningar som inte har använts till betalning av skatter uppgår till minst 10 euro. Ett belopp som ska betalas tillbaka behöver inte betalas ut om det med stöd av 28 § hålls kvar för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser.

11/2018

Skatteförvaltningen betalar inte till den skattskyldige ut en sådan återbäring som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter.

33 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till återbäring på någon annan.

34 §

Återkrav av belopp som betalats tillbaka felaktigt

Om ett belopp som har betalats tillbaka har betalats ut felaktigt, ska Skatteförvaltningen bestämma att det återbetalda beloppet ska återkrävas. Beslutet om återkrav ska fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket det återbetalda beloppet har betalats ut. Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan beslutet fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Det återbetalda beloppet behöver inte återkrävas, om

1) beloppet är ringa och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav, eller
2) återkrav vore uppenbart oskäligt.

Bestämmelser om den tidpunkt då ett belopp som återkrävs förfaller till betalning utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Ett belopp som återkrävs ska betalas trots ändringssökande, om inte Skatteförvaltningen eller den myndighet där ändring söks bestämmer något annat. Vid betalningen och in-
drivningen iakttas vad som i denna lag föreskrivs om skatt.

35 §

Begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt om att verkställigheten ska förbjudas eller avbrytas

När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan den begära att den myndighet där ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller ska bestämma att verkställigheten ska avbrytas i enlighet med 49 f § i förvaltningslagen (434/2003) eller 32 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska inom sju dagar från det att ett i 1 mom. avsett beslut fattades underrätta Skatteförvaltningen och den skattskyldige om sin avsikt att framställa en begäran enligt 1 mom.

När Skatteförvaltningen har fått kännedom om en underrättelse enligt 2 mom. som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har lämnat, betalar Skatteförvaltningen inte tillbaka skatten förrän den myndighet där ändring sökts har avgjort enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller om att verkställigheten ska avbrytas. Skatteförvaltningen betalar tillbaka skatten till den del som den myndighet där ändring sökts avslår enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller att verkställigheten ska avbrytas, begäran om omprövning, besvär eller ansökan om besvärstillstånd.

11/2018

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbetalning

Bestämmelser om tidpunkterna för utbetalning av skatteåterbäringar utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid återbetalning.

6 kap.

Krediteringsränta samt ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

37 §

Krediteringsränta

Krediteringsränta betalas

1) på skatt som ska betalas tillbaka enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) på annan skatt som ska betalas tillbaka och på vilken det enligt lag ska betalas ränta när den betalas tillbaka eller vilken Skatteförvaltningen håller kvar för uppfyllande av kommande betalningsförpliktelser,

3) på inbetalningar som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen och på sådana inbetalningar avsedda för betalning av skatt som betalas tillbaka med stöd av 20 §; krediteringsränta betalas dock inte på inbetalningar som riktats till överlåtelseskatt.

Om krediteringsränta med stöd av 1 mom. 1 eller 2 punkten ska betalas på skatt som betalas tillbaka, betalas krediteringsränta på motsvarande sätt också på de dröjsmålspåföljder som anknyter till skattekapitalet.

Om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, beräknas räntan som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för halvårsperioden före kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent.

Räntan beräknas också i enlighet med denna paragraf om den skatt som ska betalas tillbaka har indrivits i utsköningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Staten svarar för krediteringsräntan. Krediteringsränta som återkrävts av den skattskyldige intäktsförs till staten.

Krediteringsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

38 §

Beräkning av krediteringsränta

På skatt som ska betalas tillbaka beräknas krediteringsränta från dagen efter den dag då skatten betalades till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt. På sådan skatt som ska betalas tillbaka och som Skatteförvaltningen håller kvar för betalning av senare skatter och som det inte i enlighet med någon annan lag ska betalas ränta på beräknas krediteringsränta dock från dagen efter den dag då det beslut som berättigar till återbäring har fattats.

På skatteåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas krediteringsränta från den första dagen i den andra månaden efter skatteårets utgång. Om skatten har betalats efter den månad som infaller efter skatteårets utgång, beräknas krediterings-

ränta från dagen efter betalningsdagen. Räntan beräknas till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

På sådan skatt och skatteförhöjning som har påförts i enlighet med lagen om beskattningsförfarande och som betalas tillbaka till följd av en ändring i beskattningen beräknas krediteringsränta från den dag som avses i 2 mom. Räntan beräknas till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto eller används till betalning av skatt.

Om beloppet av en sådan skatt som ska betalas och som avses i 7 § minskar, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. Räntan beräknas från och med

1) dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) dagen efter den förfallodag som avses i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ när det gäller återbetalning av skatteförhöjning, försummelseavgift eller förseningsavgift,

3) dagen efter den dag då skatten har betalats, om skatten har betalats efter den förfallodag som avses i 1 eller 2 punkten,

4) dagen efter förfallodagen för skatteperioden för sådan mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om i 24 § 2 mom. 1 punkten avsedd mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts till betalning av skatten.

Om en återbäring beror på ett beslut om befrielse från skatt eller om att lämna indrivning av skatt därhän, beräknas krediteringsränta på återbäringen från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

När återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran beräknas krediteringsränta och dröjsmålspåföljder till den dag då fordran betalas.

På en inbetalning som används till betalning av skatt senare än på betalningsdagen beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då inbetalningen används till betalning av skatten. På en inbetalning som betalas tillbaka med stöd av 20 § eller används på det sätt som avses i 23 § 1 mom. beräknas krediteringsränta från dagen efter betalningsdagen till den dag då det belopp som ska betalas tillbaka debiteras Skatteförvaltningens konto.

39 §

Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

På sådan mervärdesskatt enligt 24 § 2 mom. 1 punkten som berättigar till återbäring beräknas krediteringsränta från dagen efter förfallodagen för skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring fram till den dag som föreskrivs i 38 § 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring ökar, beräknas krediteringsränta på tilläggsbeloppet på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring minskar, ska på den återbäring som deklarerats till för stort belopp betalas dröjsmålsränta enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta från dagen efter den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har använts till betalning av skatt eller debiterats Skatteförvaltningens konto. Dröjsmålsränta beräknas till den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har betalats. Krediteringsräntan korrigeras så att den motsvarar den förändrade situationen.

11/2018

40 §

Närmare föreskrifter om beräkning av ränta

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om beräkning av krediteringsränta och av ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring.

7 kap.

Indrivning av skatter

41 §

Indrivningsmetoder

För att driva in skatt kan Skatteförvaltningen efter att ha utrett den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivnings sättet

- 1) sända en obetald skatt för indrivning i utsökningsväg,
- 2) vidta betalningsarrangemang,
- 3) ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs,
- 4) föra talan vid konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på en fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra jämförliga situationer,
- 5) inleda behövliga rättegångar,
- 6) vidta säkringsåtgärder,
- 7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som föreskrivs separat om det,

8) ge uppgifter om obetalda skatter för publicering i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på indrivning av skatter i utsökningsväg och säkerställande av indrivning vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

42 §

Betalningsuppmaning

Innan indrivningsåtgärder vidtas sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en betalningsuppmaning i fråga om obetald skatt.

Skatt får sändas för indrivning i utsökningsväg eller uppgift om en skatteskuld antecknas i det skatteskuldsregister som avses i 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter eller publiceras på det sätt som avses i 21 § i den lagen först efter det att en betalningsuppmaning har sänts till den skattskyldige. I betalningsuppmeningen ska ett hot om utsökning och om publicering av skatteskulden framföras och den tidsfrist anges inom vilken den skattskyldige ska betala skatten för att undvika dessa åtgärder.

Om skatten drivs in hos den som har ålagts ansvar för skatten, ska en betalningsuppmaning sändas till denne innan skatten sänds för indrivning i utsökningsväg.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl använda de indrivningsmetoder som avses i 41 § utan att betalningsuppmaning sänds i fråga om den obetalda skatten.

11/2018

43 §

Förutsättningar för betalningsarrangemang

Skatteförvaltningen kan vidta betalningsarrangemang enligt 41 §, om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats tillfälligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet, sjukdom eller försämrad likviditet eller av något annat särskilt skäl.

Ett betalningsarrangemang görs på villkor att det inte utgör hinder för användning av återbäringar till betalning av det belopp som betalningsarrangemanget gäller samt av ränta som eventuellt tas ut på detta belopp.

Av synnerligen vägande billighetsskäl får betalningsarrangemang göras också så att ränta inte tas ut.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om vidtagande av betalningsarrangemang, om betalningstid, om säkerhet för tryggnad av betalningsarrangemang och om förfarandet i övrigt vid betalningsarrangemang.

44 §

Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet

Skatteförvaltningen har trots andra bestämmelser rätt att ge sitt samtycke till sådana skuldsanerings- eller företagssaneringsförfaranden i utlandet som verkställs enligt bestämmelserna i den verkställande staten eller frivilligt.

45 §

Avstående från indrivningsåtgärder

Skatteförvaltningen kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen, om indrivningen inte antas leda till något resultat eller om det resultat som kan uppnås bedöms som ringa. Indrivning ska dock påbörjas och avbruten indrivning ska fortsättas, om indrivningen kan antas leda till resultat som inte är ringa.

46 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatt

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och om verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Befrielse från skatt

47 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten innan beskattningen för skatteåret har slutförts och inte heller från källskatt på ränteinkomst. Befrielse kan beviljas delvis eller helt.

Befrielse kan beviljas, om

1) den skatt- eller avgiftsskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet eller underhållsskyldighet eller av någon annan motsvarande orsak,

2) det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl att bevilja befrielse, eller

3) det av någon annan särskild orsak är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från arvsskatt och gåvoskatt beviljas, om

1) indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller inom annan företagsverksamhet eller bevarandet av arbetsplatser, eller

2) värdet av en andel i ett bo eller av en gåva har minskat väsentligt efter det att skattskyldigheten uppkom och det finns särskilda skäl med anknytning till detta för att bevilja befrielse.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från fastighetsskatt som påförts enligt 12 a § i fastighetsskattelagen (654/1992) beviljas, om ett byggprojekt är försenat av någon annan orsak än byggplatsens ägares eget förfarande.

Beviljad befrielse från skatt gäller även dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Skatteförvaltningen kan särskilt bevilja befrielse från dröjsmålspåföljder och andra påföljder även när de ska redovisas till en annan skattetagare än staten och när kommunen i enlighet med 48 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett sådant principiellt viktigt ärende om befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om skattskyldiga ska på motsvarande sätt tillämpas på dem som ansvarar för skatt.

Ändring får inte sökas i beslut som meddelats med stöd av denna paragraf.

48 §

Kommunens beslutsrätt

Kommunen får lämna Skatteförvaltningen en anmälan om beslutsrätt som gäller kommunalskatt och fastighetsskatt, och kommunen avgör då med iakttagande av 47 § och i enlighet med anmälan ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Kommunens beslutsrätt är i kraft tre kalenderår. Kommunen ska lämna anmälan till Skatteförvaltningen innan treårsperioden börjar. Tidpunkten för anmälan anges genom beslut av Skatteförvaltningen. Kommunens beslutsrätt gäller sådana ansökningar om kommunalskatt eller fastighetsskatt som har anhängiggjorts under perioden i fråga.

Om statsrådet med stöd av 21 § i kommunstrukturlagen (1698/2009) har beslutat om en sådan ändring i kommunindelningen under den treårsperiod som avses i 2 mom. att kommuner slås samman genom bildande av en ny kommun, ska Skatteförvaltningen om det behövs ge den nya kommunen tillfälle att lämna anmälan om beslutsrätt för den återstående tiden.

49 §

Särskild befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan, på ansökan av den skatt- eller avgiftsskyldige eller på eget initiativ, delvis eller helt bevilja befrielse från skatt eller avgift, från skatteförhöjning och från dröjsmålspåföljder och andra påföljder, om

1) Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring i beskattningen av en skatt- eller avgiftsskyldig eller i ett beslut av en besvärinstans, om ärendet lämnar rum för tolkning och det inte finns någon vedertagen rättspraxis,

2) ändringssökandet har medfört att den skatt- eller avgiftsskyldige har påförts skatt eller avgift,

11/2018

- 3) högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i ärendet, och om
- 4) det är viktigt att befria från skatt med tanke på tryggandet av ett likvärdigt bemötande av de skatt- eller avgiftsskyldiga.

Om kommunen med stöd av 48 § avgör ärenden som gäller kommunalskatt, ska Skatteförvaltningen dock avgöra ärenden som avses i denna paragraf efter att ha hört kommunen och församlingen i fråga.

9 kap.

Preskription

50 §

Preskription av skatt

På preskription av skatter och accessoriska kostnader tillämpas 20 och 20 a § samt 21 § 1 och 2 mom. i lagen om verkställighet av skatter och avgifter, om inte något annat föreskrivs nedan.

Om en skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas in för sent, preskriberas den del av skatten för skatteperioden som deklarationen gäller fem år från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklarationen lämnades in.

Förskott som påförts med stöd av lagen om förskottsuppbörd preskriberas fem år efter ingången av det kalenderår som följer på det år då beskattningen slutförs för det skatteår som förskottet hänför sig till.

51 §

Preskription av belopp som ska återkrävas

Belopp som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på förfallodagen.

52 §

Preskription av återbäring och inbetalning samt av ränta på dem

Återbäring och ränta på den preskriberas fem år från ingången av det kalenderår som följer på det år då beslutet om återbäringen har fattats.

Om en obefogad inbetalning enligt 20 § inte har kunnat betalas tillbaka till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas inbetalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då inbetalningen har gjorts.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl betala tillbaka en preskriberad återbäring eller inbetalning på begäran av den som saken gäller.

Preskriberade återbäringar och inbetalningar jämte räntor intäktsförs till staten.

10 kap.

Ansvar för skatt

53 §

Den som ansvarar för skatt

För skatter som uppbärs hos en skattskyldig med stöd av denna lag ska följande personer ansvara som för egen skatt:

- 1) en bolagsman i ett öppet bolag,

- 2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
- 3) en delägare i ett dödsbo,
- 4) en delägare i en samfällid förman till den del som motsvarar delägarans andel.

Ett dödsbo svarar för den avlidnes skatter med de medel som hör till dödsboet. Om dödsboet har skiftats, ansvarar en delägare med beloppet av sin andel för den andel av den avlidnes skatter som motsvarar delägarans andel.

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som påförs en fastighet som hör till konkursboets tillgångar för åren efter det år då konkursen inleddes.

Om en fastighet har skaffats för ett bolag eller något annat under bildning varande samfunds räkning, svarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i handelsregistret, föreningsregistret eller något annat motsvarande register.

Aktiebolag och andelslag svarar för skatter som har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning för sådan verksamhet som dessa har bedrivit för aktiebolagets eller andelslagets räkning innan det bildades. Aktiebolag och andelslag svarar för sådana skatter som för egen skatt.

Om det i någon annan lag som gäller beskattning finns bestämmelser som avviker från 1–5 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttagas.

54 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen bestämmer att den skattskyldige och de som ansvarar för skatten solidariskt ska ansvara för betalningen av den. De ansvariga ska antecknas i Skatteförvaltningens beskattningsbeslut, i sammandraget enligt 70 § eller i något annat meddelande om obetalda skatter som skickas till den skattskyldige.

Om en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvar inte har gjorts, ska Skatteförvaltningen ge den som ska åläggas ansvar tillfälle att lämna utredning och fatta ett särskilt beslut om att denne ska åläggas ansvar för betalningen av skatt solidariskt med den skattskyldige. Ett beslut om åläggande av ansvar ska delges den som ålagts ansvar senast 60 dagar före utgången av besvärstiden enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om det i någon annan lag som gäller beskattning finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttagas.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för åläggande av ansvar.

11 kap.

Internationell överföring av skattemedel

55 §

Befogenhet för internationell överföring av skattemedel

Skatteförvaltningen kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt bärs upp i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

11/2018

56 §

Skattemedel som överförs

Följande skattemedel får överföras till den främmande staten:

- 1) medel som inlutit som förskotts innehållningar med stöd av lagen om förskottsuppbörd,
- 2) skatteåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska betalas tillbaka till följd av ändring i beskattningen,
- 3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,
- 4) beloppet av skatten när Finland avstår från att beskatta en inkomst med stöd av ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

57 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalning

Om återbäring enligt 56 § 1–3 punkten uppenbart följer av tillämpningen av en uppborärsöverenskommelse eller ett skatteavtal, ska myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen. Utbetalningen av den ska skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppborärsöverenskommelsen.

Om Finland med stöd av ett skatteavtal avstår från att beskatta en inkomst, ska utbetalningen av återbäringen skjutas fram i enlighet med bestämmelserna i uppborärsöverenskommelsen.

58 §

Förutsättningar för överföring av skattemedel

En förutsättning för överföring av medel är att de medel som ska överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att de medel som ska överföras kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalslutande stat.

Medel som har inlutit i form av förskotts innehållningar kan på begäran av en myndighet i en annan avtalslutande stat överföras före slutförandet av beskattningen i enlighet med 49 § i lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de förutsättningar för överföring av medel som anges i uppborärsöverenskommelsen och skatteavtalet har uppfyllts och förskotts innehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de förutsättningar som anges i 1 mom. uppfylls, ska skattemedel som avses i 56 § på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga

59 §

Återbetalning till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som har överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska betalas tillbaka till den skattskyldige.

11/2018

12 kap.

Ändringssökande

60 §

Begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skatte- tagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag. Den som ansvarar för skatten får söka ändring i ett beslut om användning av återbäring endast om återbäring till denne har använts till betalning av skatter som denne ansvarar för.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom en skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skatte- tagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

I övrigt tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om förfarandet för begäran om omprövning.

61 §

Besvär hos förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skatte- tagarnas rätt får genom besvär överklaga ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten hade sin hemkommun när Skatteförvaltningen fattade sitt beslut. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

62 §

Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltnings- domstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändrings- sökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

63 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skatte- tagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltnings- domstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. På ändringssökandet tillämpas 71 a–71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

64 §

Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar

På omprövning av åläggande av ansvar och på sökande av ändring i ett sådant åläggande tillämpas vad som föreskrivs om omprövning av och sökande av ändring i beskattning- en. Ändring i ett sådant beslut om åläggande av ansvar som avses i 54 § 2 mom. och som fattas av Skatteförvaltningen söks dock på det sätt som föreskrivs i 60–62 §.

11/2018

65 §

Ändring av beslut med anledning av ändringssökande

Om skatt ska avlyftas eller sänkas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, betalar Skatteförvaltningen tillbaka den överbetalda skatten jämte räntor.

Om skatt ska höjas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, tar Skatteförvaltningen ut den obetalda skatten jämte räntor.

66 §

Grundbesvär

Bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas inte på sådana ärenden enligt denna lag som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

67 §

Andra bestämmelser om ändringssökande

Skatter som avses i denna lag ska betalas trots att ändring har sökts.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

68 §

Förseningsavgift som inte tas ut

Skatteförvaltningen kan delvis eller helt avstå från att ta ut förseningsavgift som avses i 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inlämnande av skattedeklaration enligt 16 § i den lagen har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skattskyldige, av ett giltigt skäl eller av andra särskilda skäl.

Genom förordning av finansministeriet får det föreskrivas att förseningsavgifter inte tas ut för den tid för vilken inlämnandet av skattedeklaration har försenats på grund av hinder som är oberoende av de skattskyldiga.

69 §

Innehållet i beslut

Av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag ska det framgå vilken myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, beslutets motivering och uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när en motivering är uppenbart onödig.

70 §

Sammandrag

Skatteförvaltningen sammanställer för den skattskyldige för en period av en kalendermånad ett sammandrag. I sammandraget antecknas

- 1) uppgifter om till betalning av vilka skatter inbetalningar och återbäringar har använts,
- 2) uppgifter om obetalda skatter,
- 3) en betalningsuppmaning enligt 42 §,

4) beslut om förseningsavgift som avses i 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som avses i 43 § 3 mom. i den lagen.

I sammandraget kan det även antecknas andra uppgifter än de som avses i 1 mom.

Sammandraget sammanställs senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång.

Sammandraget kan av särskilda skäl skapas för en skattskyldig mera sällan än en gång i månaden.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska antecknas i sammandraget och om skapandet av sammandraget.

71 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller den som ansvarar för skatten enligt 53 § ska delgivningen ske till denne.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Uppgifterna i det sammandrag som avses i 70 § och beslut som meddelats med stöd av denna lag delges den skattskyldige elektroniskt. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har skapats. Den skattskyldige anses ha fått del av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag den sjunde dagen efter det att beslutet fattades. På den skattskyldiges begäran kan sammandrag och beslut sändas också per post.

Sammandrag samt beslut som har meddelats med stöd av denna lag ska dock delges som vanlig delgivning i enlighet med 59 § i förvaltningslagen till fysiska personer och dödsbon som inte har gett sitt samtycke till elektronisk delgivning och som

1) inte har förts in i arbetsgivarregistret enligt 31 § i lagen om förskottsuppbörd, och

2) inte har förts in i registret över mervärdesskattskyldiga enligt 172 § i mervärdesskatte-
telagen eller som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet än skogsbruk.

Ett sammandrag som avses i 4 mom. ska dock delges elektroniskt om det inte innehåller andra uppgifter enligt 70 § 1 mom. än uppgift om att inbetalningar eller sådana återbärningar som uppgår till mindre än 10 euro har använts till betalning av skatter eller uppgift om obetalda skatter.

Om sammandraget eller beslutet inte kan delges genom elektroniska tjänster på grund av störningar i datakommunikationerna eller någon annan motsvarande teknisk störning, delges det som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om hur sammandraget ska delges den skattskyldige.

72 §

Korrigerings av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär och något annat inte följer av 34 §, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på yrkande av den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ett fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet har upptäckts.

Den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan felet korrigeras, om det behövs av särskilda skäl.

Ett fel behöver inte korrigeras om det är ringa och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst har fått till godo är ringa och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att korrigerings görs.

11/2018

73 §

Tidsfrist för korrigerings av fel

Ett fel som avses i 72 § kan korrigeras inom tre år från utgången av det kalenderår då det sammandrag har skapats i vilket den åtgärd eller uppgift som yrkandet om korrigerings gäller har antecknats eller borde ha antecknats.

Korrigerings kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om yrkandet om korrigerings har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

74 §

Framflyttande av förfallodag

Bestämmelser om framflyttande av förfallodagen finns i 5 § i lagen om beräkning av laga tid (150/1930). Betalning och återbetalning av belopp kan ske närmast följande vardag även då förfallodagen eller betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i Finlands författningssamling.

75 §

Lämnande av handlingar på elektronisk väg

De handlingar som Skatteförvaltningen delger elektroniskt delges genom elektroniska servicetjänster i det allmänna datanätet.

Bestämmelser om inlämnande av deklARATIONER och handlingar enligt denna lag på elektronisk väg finns i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). En handling som lämnas in till Skatteförvaltningen på elektronisk väg ska certifieras med en elektronisk underskrift eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som ska användas och på vilket sätt deklARATIONER och handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in till Skatteförvaltningen på elektronisk väg.

14 kap.

Ikraftträdande

76 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 november 2019.

Genom denna lag upphävs lagen om skatteuppbörd (769/2016).

77 §

Övergångsbestämmelser

På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen har meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På förfarandet för korrigerings av fel som har uppstått vid uppbördsförfarandet och för återkrav av återbäringsar som har betalats ut felaktigt före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På krediteringsränta som betalas på återbärings för tiden före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser om återbäringsränta som gällde vid ikraftträdandet. På ränta på återbärings på skatt som avses i 4 § tillämpas bestämmelserna om krediteringsränta första

11/2018

gången vid beskattningen av samfund och samfällda förmåner under skatteåret 2020 och vid beskattningen av andra skattskyldiga från och med skatteåret 2019. På ränta på skatteåterbäring för tidigare skatteår tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av lagen.

På preskription av sådant förskott på inkomstskatt som har påförts före ikraftträdandet av lagen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen om skatteuppbörd, avses därmed en hänvisning till bestämmelserna i denna lag.

Helsingfors den 12 januari 2018

Republikens President

Sauli Niinistö

Finansminister Petteri Orpo